

The Holy See

PAPA FRANJO

ANGELUS

*Trg Svetog Petra
Nedjelja, 19. ožujka 2023.*

[[Multimedia](#)]

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje nam danas pokazuje Isusa koji slijepcu od rođenja vraća vid (usp. *lv* 9, 1-41). No, to čudo nije dobro prihvaćeno od više osoba i skupina. Pogledajmo to malo detaljnije.

No, prije toga, želim vam reći ovo: uzmite danas Ivanovo Evandjelje i vi sami pročitajte o tome Isusovom čudu, prelijep je način na koji ga Ivan opisuje. To je deveto poglavlje, pročita se za dvije minute. Pokazuje kako postupa Isus i kako postupa ljudsko srce: dobro ljudsko srce, mlako ljudsko srce, bojažljivo ljudsko srce, hrabro ljudsko srce. Deveto poglavlje Ivanova Evandjelja. Učinite to danas, puno će vam pomoći. I kako je to znamenje prihvaćeno od ljudi?

Imamo prije svega Isusove učenike koji se u susretu sa slijepcem od rođenja naklapaju: pitaju jesu li krivi njegovi ili njezini roditelji (usp. *r.* 2). Traže krivca. I mi često padamo u to zato što je to komotnije i lakše: lakše je tražiti krivca, nego postavljati zahtjevnija pitanja. Možemo se danas zapitati: što za nas znači prisutnost tog čovjeka, što traži od nas? Zatim, nakon što je došlo do ozdravljenja, reakcija je sve više. Prva je reakcija susjeda koji su sumnjičavi: „Ovaj je čovjek oduvijek slijep, nije moguće da sada vidi, to ne može biti on! To je netko drugi!“ (usp. *rr.* 8-9). Sumnjičavost. Za njih je to neprihvatljivo, bolje ostaviti sve kao što je bilo prije (usp. *r.* 16) i ne ulaziti u taj problem. Boje se, boje se vjerskih vlasti i ne izjašnjavaju se (usp. *rr.* 18-21). U svim tim

reakcijama na vidjelo izlaze zatvorena srca pred Isusovim znamenjem. Razlozi su različiti: jedni traže krivca, drugi se ne znaju iznenaditi, drugi se opet ne žele promijeniti, treće koči strah. Mnogo je situacija danas slično ovoj. Kad se suočimo s nečim što je zapravo poruka koju svjedoči neka osoba, Isusova poruka, mi upadamo u ovo: tražimo drugo objašnjenje, ne želimo se promijeniti, tražimo elegantniji izlaz od prihvatanja istine.

Jedini koji reagira dobro je sam slijepac: on, sretan što je progledao, svjedoči na jednostavan način ono što mu se dogodilo: „slijep sam bio, a sada vidim“ (r. 25). Kaže istinu. Prije toga je bio prisiljen prositi da bi preživio i bio je na udaru ljudskih predrasuda: „siromah je i slijep od rođenja, mora trpjeti, mora platiti za svoje ili grijehe svojih predaka“. Sada pak, slobodan tijelom i duhom, on daje svjedočanstvo za Isusa: ništa ne izmišlja i ništa ne skriva. „Slijep sam bio, a sada vidim“. Ne boji se onoga što će drugi reći: iskusio je već gorak okus marginalizacije, i to kroz čitav život, već je osjetio na vlastitoj koži ravnodušnost i prezir prolaznika, onih koji su ga smatrali otpadom društva, korisnim u najboljem slučaju za to da mu se iz samilosti udijeli nešto milostinje. Sada, ozdravljen, ne boji se više tih prezirnih stavova, zato što mu je Isus dao puno dostojanstvo. To je jasno, događa se uvijek: kad nas Isus ozdravi, vraća nam dostojanstvo, dostojanstvo Isusova ozdravljenja, puno, dostojanstvo koje izlazi iz dubine srca, koje zahvaća čitav život, i On ga je u subotu pred svima oslobodio i vratio mu vid ne tražeći ništa od njega, čak ni zahvalu, i on svjedoči tome. To je dostojanstvo plemenite osobe, osobe koja zna da je ozdravila i koja se ponovno rađa i vraća u život; to ponovno rađanje na život, o kojem se govorilo danas u emisiji „A Sua Immagine“: roditi se na novi život.

Braćo i sestre, današnje Evanđelje sa svim tim likovima stavlja također nas u središte tog prizora, tako da se pitamo: koji stav zauzimamo, što bismo mi rekli da se nađemo u toj situaciji? A prije svega, što činimo danas? Jesmo li poput tog slijepca, te znamo vidjeti dobro i biti zahvalni na darovima koje primamo? Pitam se: kakvo je moje dostojanstvo? Kakvo je tvoje dostojanstvo? Svjedočimo li Isusa ili širimo kritike i sumnje? Jesmo li slobodni pred predrasudama ili se pridružujemo onima koji šire negativnosti i tračeve? Jesmo li sretni što možemo reći da nas Isus voli i spašava ili, poput roditelja tog čovjeka slijepa od rođenja, dopuštamo da nas zarobi strah od toga što će ljudi misliti? Mlaka srca koja ne prihvataju istinu i nemaju hrabrosti reći: „Ne, nije tako“. Nadalje, kako prihvaćamo teškoće i ravnodušnost drugih? Kako prihvaćamo one koji imaju mnoga ograničenja u životu? Bilo tjelesna, poput tog slijepca; bilo društvena, poput prosjaka na koje nailazimo na ulici? I prihvaćamo li to kao prokletstvo ili kao povod da im pristupimo s ljubavlju?

Braćo i sestre, molimo za milost da se svaki dan čudimo Božjim darovima i da različite životne okolnosti, pa i one koje je najteže prihvatiti, gledamo kao prilike za činjenje dobra, kao što je Isus učinio sa slijepcem. Neka nam u tome pomogne Majka Božja, zajedno sa svetim Josipom, čovjekom pravednim i vjernim.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

U jučerašnjem potresu u Ekvadoru bilo je poginulih, povrijeđenih i izazvana je velika šteta. Izražavam svoju blizinu ekvadorskom narodu i jamčim svoje molitve za pokojne i za sve one koji pate.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz mnogih zemalja – vidim zastave: kolumbijske, argentinske, poljske... mnoge, mnoge zemlje... Pozdravljam Španjolce koji su došli iz Murcie, Alicantea i Albacetea.

Pozdravljam vjernike župâ San Raimonda Nonnato i kanadskih mučenika u Rimu, kao i vjernike Župe Krista Kralja u Civitanova Marche; članove Udruge salezijanaca suradnika; djecu iz Arcorea, krizmanike iz Empolija i Župe Svete Marije od Krunice (S. Maria del Rosario) u Rimu. Pozdravljam djecu Bezgrješne, tako ste dobri.

Sa zadovoljstvom pozdravljam također sudionike Rimskog maratona! Čestitam vam jer, na poticaj „Athletica Vaticana“, taj važan sportski događaj pretvarate u prigodu za solidarnost s najsiromašnijima.

Upućujemo dana čestitke svim tatama! Neka u svetom Josipu nađu uzor, oslonac, utjehu da dobro žive svoje očinstvo. Svi zajedno izmolimo Očenaš za tate: [*Oče naš...*].

Braćo i sestre, ne zaboravimo moliti za mučenički ukrajinski narod koji nastavlja trpjeti zbog ratnih zločina.

Svima želim ugodnu nedjelju. Ne zaboravite, molim vas, moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!